

והנה תבוא הגאולה, גאולת הכלל וגאולת הפרט, הרוח הפנימי יצא ממחבואו, יעמד על בסיסו העצמי, יזכר ימים מקדם שנות עולמים.

ו) לבבי אשיחה ויחפש רוחי, יחפש וימצא, בנר די נשמת אדם יחפש, ומחשבתן של ישראל, הקודמת לכל, תאיר בראשית עז מקורה על כל אותיותיה של תורה. הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא, הנני פותח את קברותיכם עמי, והבאתי אתכם אל ארמת ישראל, ונתתי רוחי בכם וחייתם, לשעבר תורה נתתי בכם, לעתיד חיים אני נותן לכם, נשמת ישראל, מקורה של תורה, תמצא את עצמה, ובמצאה את עצמיותה, יתנוצצו לפניה כל אותיותיה של תורה, בתפארת זיו החיים שלהם, ויקרא בהם שם עולם, שם חדש אשר פי ה' יקבנו.

מזוהר צפיית ישועת הכלל יאיר אור הפרט, שאין בו אלא מה שבכלל, והיה הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו, כל הכתוב לחיים בירושלם.

השם העצמי וההתחדשות.

צו

העולם הרוחני בונה כל אחד ואחד לעצמו בקרבנו. כל תכונת ההקשבה אינה כי אם הכשרה לבנין הנצחי העצמי של היחיד, כל מרכז התורה הוא הפסוק של שמו הפרטי, זהו כל כובד הדין, כל עומק השאלה, כל איום האחריות, כל חיבוט הקבר.

ויש אשר הקשבתו היא כל כך מפולשת, עד שאובד הוא את הריכוז העצמי, יודע הוא שמות רבים, רק את שמו שכח, ולא ידע, אז כל עמלו לריק הוא, ואין לו תקנה כי אם על ידי ערלת און כבירה, שמונעתו מכל הקשבה, ואחרי החירוס הגדול הזה, החרשות, שהיא איבוד כללי, חרשו נותן לו דמי כולו, הוא שב ומתחדש בצורה חדשה, תתהפך כחמר חותם, וייתצבו כמו לבוש.

רוי הרזים של עת לעשות לד' הפרו תורתך, חיווק לבן של רשעים ונעילת דלתי תשובה מהם, זהו עומק החסד, המיית הרחמים העליונים מעל כל גכול.

אבל כמה רע ומר הוא צער גלגול יצירה זה, איבוד כל התכנית הקדמונית והתחדשות האופי בפנים חדשות, אפר תחת כפות רגלי צדיקים, ומדרס לכלל היקום, וממעמקים תהומיים הללו, עולם חדש מתכונן, אפס המק, ברוך עמי מצרים ומעשה ידי אשור, מבני בניו של המן למדו תורה בבני ברק.

בְּקִשְׁתְּ הָאֲנִי הָעֲצָמִי.

צז

וְאֲנִי בְּתוֹךְ הַגּוֹלָה, הָאֲנִי הַפְּנִימִי הָעֲצָמִי, שֶׁל הַיְחִיד וְשֶׁל הַצִּיּוֹר, אֵינּוּ מִתְגַּלֶּה בְּתוֹכֵהוּ רַק לְפִי עֵרֶךְ הַקְּדוּשָׁה וְהַטְהָרָה שֶׁלוֹ, לְפִי עֵרֶךְ הַגְּבוּרָה הָעֲלִיוֹנָה, הַסְּמוּגָה מֵהָאוּרָה הַטְהָרָה שֶׁל זֵוֹ מַעֲלָה, שֶׁהִיא מִתְלַהֶבֶת בְּקִרְבּוֹ. חֲטָאנוּ עִם אֲבוֹתֵינוּ, חֲטָא הָאָדָם הָרֵאשׁוֹן, שֶׁנִּתְנַכַּר לְעֲצָמֵיכֶם, שֶׁפָּנָה לְדַעְתּוֹ שֶׁל נַחֲשׁ, וְאֵבֶד אֶת עֲצָמוֹ, לֹא יָדַע לְהַשִּׁיב תְּשׁוּבָה בְּרוּרָה עַל שְׂאֵלַת אֱלֹהֵי מִפְּנֵי שֶׁלֹּא יָדַע גִּפְשׁוֹ, מִפְּנֵי שֶׁהָאֲנִיּוֹת הָאֲמִיתִית נֹאכְדָה מִמֶּנּוּ, בְּחֲטָא הַהִשְׁתַּחֲוָא לְאֵל זָר, חֲטָא יִשְׂרָאֵל, זָנָה אַחֲרֵי אֱלֹהֵי נֹכַר, אֶת אֲנִיּוֹתוֹ הָעֲצָמִית עֹזֵב, זָנָה יִשְׂרָאֵל טוֹב, חֲטָא הָאָרֶץ, הַכַּחֲשִׁיחָה זֹאת עֲצָמֵיכֶם, צִמְצָמָה אֶת הִלְחָה, הִלְכָה אַחֲרֵי מַגְמוֹת וְתַכְלִיחֹת, לֹא נִתְּנָה אֶת כָּל הִלְחָה הַכְּמוֹס לְהִיּוֹת טַעַם עֵץ כִּטְעַם פְּרִי, נִשְׂאָה עֵין מִחוּץ לָהּ, לְחֹשֵׁב עַל דְּבַר גּוֹרְלוֹת וּקְרִיירוֹת, קִטְרָגָה הִירָח, אֲבָדָה סִיבּוּב פְּנִימִיּוֹתָהּ, שִׂמַּחַת חֶלְקָהּ, הִלְמָה עַל דְּבַר הַדְּרַת מַלְכִים חִצְוֹנָה, וְכֵה הוֹלֵךְ הָעוֹלָם וְצוֹלֵל בְּאֲבָדֵן הָאֲנִי שֶׁל כָּל אֶחָד, שֶׁל הַפְּרֵט וְשֶׁל הַכֹּלֵל.

בָּאִים מְחַנְכִים מְלומְדִים, מִסְתַּכְלִים בְּחִצְוֹנִיּוֹת, מְסִיחִים דְּעָה גַם הֵם מִן הָאֲנִי, וּמוֹסִיפִים תְּבֵן עַל הַמְדוּרָה, מְשַׁקֵּת אֶת הַצְּמָאִים בְּחוּמָךְ, מִפְּטָמִים אֶת הַמוֹחֹת וְאֶת הַלְכָבוֹת כְּכֹל מִתְּשׁוּבָה שֶׁהוּא חוּץ מֵהֶם, וְהָאֲנִי הַגּוֹלָה וְשֶׁתְּכַח, וְכִינֵן שְׂאִין אֲנִי, אֵינּוּ הוּא, וְקֵל וְחוּמֵר שְׂאִין אֶת הַ.

רוח אפינו משיח ד', זהו גבורתו הדר גדלו, איננו מבחין לנו, רוח אפינו הוא, את ד' אלהינו ודוד מלכנו נבקש, אל ח' ואל טובו נפחד, את האני שלנו נבקש, את עצמנו נבקש ונמצא, הסר כל אלהי נכר, הסר כל זר וממור, וידעתם כי אני ה' אלהיכם, המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים, אני ה'.

הַתְּעִלוֹת לְאַחֲדוּת וּלְחֵירוּת.

צח

כְּשֶׁהֲרַעִיּוֹן וְהִרְצוֹן וְהָאוּפִי אֵינּוּ מִתְעַלֶּה מֵהַחוּג שֶׁל הַשְּׁלֵמַת הָעוֹלָם הַמַּעֲשִׂי, עוֹמֵד הַתּוֹכֵן אִזּוֹ בְּצוּרָה עֲבָדוּתִית, עֲבוּדַת עֶבֶד, אֵינּוּ הַמְגַמָּה הַמַּעֲשִׂית אֲפֹשְׁרִית לְהִיּוֹת הַמַּעֲשֶׂה בְּעֲצָמוֹ, כִּי אִם אִיזָה פּוֹעֵל יוֹצֵא מִמֶּנּוּ, עַל מִנַּת לֵקֵב לִפְרֹט, אֲבָל כֹּאשֶׁר הַתְּמַצִּית שֶׁל הָאִיִּדִיָּאֵל הַמַּעֲשִׂי כִּבְר שׁוֹלֵט, אִזּוֹ מִתְרוֹמֵם כָּל הָעוֹלָם הַמַּעֲשִׂי, וְנִשְׁמָה נֹזֶקֶת בְּקִרְבּוֹ, הַנִּתְּנָה לֹו חַיִּים חֲדָשִׁים עֲלִיוֹנִים, שֶׁמִּתְאַחֵד הַמַּעֲשֶׂה וְהֲרַעִיּוֹן, וּמוֹצֵא שְׂכָרוֹ בְּתוֹכוֹ, שְׂכָר מִצְוֵה מִצְוֵה, עֹשֶׂה דְבָרִים לְשֵׁם פְּעֻלָּה, וְדָבַר בִּם לְשֵׁם מֶן, כְּשֶׁחוֹשְׁבִים בְּטַעוֹת, שֶׁהָעוֹלָם הָאִיִּדִיָּאֵל הָעֲלִיּוֹן הוּא נִפְוֵד מֵהָעוֹלָם הַמַּעֲשִׂי, וְאֵינּוּ לֹו עֵסֶק עִמּוֹ, מִפְּרִידִים אֶת הַרְשׁוּיּוֹת, וְיוֹצֵאִים מִקְּדוּשַׁת הָאֲחֻדוֹת לְוִוְהַמַּת הַשְּׁנִיּוֹת, אֲמֵנָם אִם שְׁקוּעָה הִיא הַמְּחַשְׁבָה רַק בְּעוֹלָם הַמַּעֲשִׂי, אֵיךְ עַל פִּי שְׁנֵרָאִים גַּם כּוֹ סִימְנֵי גְדוּלָה רוּחַב וְהַעֲמָקָה, כְּלָלוֹתוֹ אֵינּוּ יִכְוֵל לְעִלוֹת בְּכָל זֶה מַעֲרָכוֹ הַמְּזוּעָר, וְהוּא תּוֹכֵן נַעֲרֹת וְקִטְנוֹת, שִׁיפָה הוּא לְחַנּוּךְ, וּמְסוּכֵן הוּא אִם יִשְׂאָר בְּתוֹר מִטְרָה אַחֲרִיתִית.